



ספר בן עולם הבא

קונטרס חמישי
"ארבע אמות של הלכה"
עניני לימוד הלכה

אור הזוהר 259 * אלול תשע"ג

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה



מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

כזהר הרקיע דא הלכה - ואת עלית על כלנה

כזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני, וכמה עולמאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על כלהו, הדא הוא דכתיב (משלי ל"א) ואת עלית על כלנה, ואיהי עם כלהו, כמה דאוקמוהו הלכה כרבים.

(תיקוני זוהר יד)

כל מי שזוכה להלכה אחד יורש עולם אחד

כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן דזכה למסכתא חדא, או לתרין, או לשתי, דאתמר בהון ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי קבלה.

(תיקוני זוהר יד)

אשריהם אלו שעוסקים בהלכה שבזה יוצא השכינה מהגלות

זכאין אינון דמשתדלין בשכינתא דאיהי על כלהו בהלכה, לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה ובפשעיהם שולחה אמכם, ולמיזל לה לגבי בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים בה שמאלו תחת לראשי וכו'.

(תיקוני זוהר יד)

השכינה אינו שורה אלא בד' אמות של הלכה!

כי יקרא קן צפור וגו' (דברים כב, ו), רצה לומר כי יקרא התורה צריך שתהיה קן לצפור, כי צפור היא השכינה ואינו שורה אלא בד' אמות של הלכה, והתורה נקרא קן שלה, וצריך ללמוד לשם זה שיהיה קן צפור, ואז תשרה השכינה, והיא המדרכת את האדם למעלה בקודש.

וזה כשתעשה כן, אז "לפניך בדרך", רצה לומר השכינה שהיא לפניך בענין שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טז, ח), והיא תורה לך הדרך אשר תלך ולא תכשל, ולכן כתיב שויתי רצה לומר שהוא עושה זאת על ידי פעולתו הטובה שיהיה השם לנגדו כאמור.

(מאור עינים)

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרונות

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרונות.

(ספר המדות מערכת בנין, ח"ב אות כ')

בזכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים ממנה", דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה!

קום רעיא מהימנא דודאי מאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישא איהי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא אמר ליה הכי אמר רב חסדא מאי דכתיב אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד ואמר אביי מריש הוה גריסנא בגו ביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד לא הוה מצלינא אלא היכא דגריסנא רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוה להו תליסר בי כנישתא בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוה גרסי.

(תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד א)

עסק התורה לשמה הוא להבין לשמור ולעשות

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין לשמור ולעשות!

(יערות דבש - ח"ב, דרוש ג')

דעת הבעל שם טוב ז"ע על לימוד השולחן ערוך בקביעות

מובא ב"כתר שם טוב", שלימוד השולחן ערוך רק המחבר עם רמ"א, הוא כדי שירכוש ידיעה נרחבת בכל חלקי השולחן ערוך, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסויימת, ידע היכן לחפש זאת, יתעמק בכל נושאי הכלים והפוסקים הדנים בהלכה זו ויוכל לברר היטיב הלכה למעשה.

הגאון בעל אבני נזר זצ"ל כותב במכתב:

עליכם רועי ישראל החיוב לאשר ולקיים בכל כנסיה מישראל, שבכל עיר ועיר, להיות הרב העומד בראשם, להורות להם הוראת איסור והיתר קובע עת בין מנחה למעריב, ללמוד עם האנשים הסוחרים והפועלים בבית המדרש איזה לימוד הלכה, וכפי אשר יכשר בעיניו לפי המקום, ועל ידי כן יזכו לעשות תורתם קבע וכו' וזו ות יתקיימו בידם, וידוע שכל השפעת המזונות בא בכח התורה הקדושה.

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין לגן עדן

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין להיות בעל הבית ומושל על הארץ, ועל ידי זה זוכה להקים שערי גן עדן, ולהשיג על ידי זה חכמה עילאה וחכמה תתאה שהוא עיקר תענוג גן עדן.

(קיצור ליקו"מ ח"א סימן רפ"ו)

לפצצא יתה בכל קושיין דעלמא בהאי איהו מקננא נשרא. וכל תנאים
אתקריאו קנים דילה ובגין דא כי יקרא קן צפור לפניך בארץ מקרה
זמנא חדא כאושפיזא ואכסנאי דאזדמן לפום שעתא בבי אושפיזיה.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

ויש בעלי הלכות שדומים לכוכבים, זה הוא שכתוב: "ומצדיקי הרבים ככוכבים
לעולם ועד" – לא ככוכבים שנאמר בהם "וכל צבאם יבול", אלא כאלו כוכבי
העולם הבא שהם לעולם ועד עומדים תדיר

ואית מארי הלכות דדמיין לככביא הה"ד (דניאל יב, ג) ומצדיקי הרבים
ככוכבים לעולם ועד לאו ככוכבים דאתמר בהון וכל צבאם יבול
(ישעי' לד, ד) אלא כאינון ככביא דעלמא דאית דאינון לעולם ועד קיימי
תדיר.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

לימוד התורה למעשה הוא "תורה לשמה", ומשתלם בזה שם הוי"ה כולו, ואם
אינו לומד לקיום המעשה השם תורה" בו לבטלה

כי שם התורה העצמי הוא המעשה, שהרי היא נקראת תורה לשון
הוראה, להורות לאדם כיצד יעשה המצות, ואם אינו עושה נמצא
שם תורה בו לבטלה. ועד"ה לשמה הוא לשם ה', והכוונה להביא
התורה בקיום המעשה שהיא בה"א אחרונה של שם ונמצא בזה
משתלם ידו"ד כלו.

(ראשית חכמה בהקדמה)

הקב"ה אין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה

ודרשו רז"ל (ברכות דף ח) אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה בלבד כלומר שאין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין
האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.

(כד הקמח לרבינו בחיי, ערך תורה)

תכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק
בהלכה שמקומו ארבע אמות

וכבר אמרו חז"ל (בברכות ח'), אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכה בלבד, כלומר שתכלית בחירתו וחפצו
של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה
שמקומו ארבע אמות.

(שמירת הלשון ח"א, שער התורה פ"ג)

פישון – פי ששונה הלכות

"שם האחד פישון", פירוש "פישון", לשון נוטריקון פ"י ש'ונה ה'לכות
(זוה"ק בראשית), רוצה לומר ששונה הלכות דאין לו להקדוש ברוך
הוא בעולמו אלא ד' אמות של הלכה.

(נועם אלימלך, פרשת בראשית)

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה.

(ראשית חכמה בהקדמה)

הלכה – שהולך בדרך הישר

ההלכה הם דברי תורה שהם באמת כך פירושם לא יטו ימין ושמאל
מן האמת, ולפיכך נקרא "הלכה", שההולך בדרך אינו נוטה
מן הישר לא לימין ולא לשמאל, כך דבר הלכה אינו נוטה מנקודת
האמת.

(תפארת ישראל למהר"ל מפראג, פרק ע)

הקב"ה אין לו שעשוע ושמחה אחרת זולת לימוד הלכה

וידוע אמרם ז"ל בגמרא (ברכות ת) מיום שחרב בית המקדש אין לו
להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, ואין לו שעשוע
ושמחה אחרת זולת זה.

(ישמח משה פרשת בראשית)

אין לו מקום אחר בעולמו

ואין לו להקב"ה בעולמו, ר"ל מקום לשרות בו, אלא ד' אמות של
הלכה היא מקומו (ברכות ח).

(ישמח משה פרשת תרומה)

והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו
איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהי
נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח, יג) דאינון איסור
טמא ופסול סמאל ומשרייתיה.

(זוהר רע"מ ח"ג רעז.)

מי שהוא בק"י בהלכה של הקב"ה שהיא השכינה, הקב"ה עמו, שבשבל
ההלכה לא יזוז ממנו לעולם

וקודשא בריך הוא הכי סלקין אתווי דיליה יב"ק, כגוונא דא הקב"ה
בחושבן יב"ק. ומאן דאיהו בק"י בהלכה דיליה, דאיהי
שכינתא, קודשא בריך הוא עמיה דבגינה לא יזוז מניה לעלם. דאית
הלכה דאיהי נערה דילה, מסטרא דנער, ובגינה אתמר הלכה כפלוגי,
אבל הלכה דילך רעיא מהימנא, איהי דאתמר בה הלכה למשה מסיני,
מפי הגבורה יהיב לך קודשא בריך הוא ברתא דיליה. ובגין דא על
הלכות אחרנין אתמר, (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל, על הלכה
דילך אתמר, ואת עלית על כלנה, דאתגברת על כלהו בגבורה, (שופטים
ו יב) יהו"ה עמך גבור החיל, אתקין (ס"א אתתקף) כך ואשלים בניינא
דמלכא, ואיהו בני בנייניה על פומך ועל ירך, זכאה חולקך.

(זוהר ח"ב קטז.)

"ובלבנים", דא ליבון הלכה

(זוהר ח"ג רע"מ בהעלותך, קנג.)

"ובלבנים", דא ליבון הלכה.

כשמנפין ההלכה כסולת נקייה, מתפרנסת בזה הנשמה, כמו שהגוף מתפרנס
בדברי העולם – שזה לעומת זה עשה אלק"ם, לחם הגוף ולחם התורה, זה הוא
שכתוב לכו לחמי בלחמי

תניינא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא כאבנא מפולמא לקבל תרין
קליפין אלין מוץ ותבן דחטה קליפא תליתא דקיקא לקבל
סובין דחטה דהכא איהו מתדבק בחטה ולא יכיל לאתפרשא מתמן
עד דטחנין ליה בריחייא דאינון לקבל טוחנות דפומא דבר נש דצריך
למטחן בהון מלין דאורייתא עד דיהון כקמח סלת נקיה ובנפה דאיהי
שפה אתבריר פסולת דאיהי סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת
נקיה.

בההוא זמנא נטיל לה לבא ומוחא וכל אברין דגופא דאתפשט בהון
נשמטא ואתפרנסת בה נשמטא כגוונא דגופא דאתפרנסת במלין
דעלמא דזה לעומת זה עשה אלק"ם נחמא דגופא ונהמא דאורייתא
הדא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמי.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רכז.)

איתן מושבך ושים בסלע קנך – איתן תני"א, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף,
שהם שוני הלכות ומשניות – כל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א,
שמוציא לשם ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה, מה
כתוב בו: "פירוש כנפיו", אותו נשר, שהוא דיבור שבו ה' – ומפני זה "ישארו
על אברתו" – ישארו, כגון "ישא ה' פניו אליך" – ומאי "ושים בסלע קנך"?
אלא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי" – אף כך תנא שהוא בו הלכה, חזקה
כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר
איתן מושבך ושים בסלע קנך (במדבר כד, כא). איתן תני"א תמן קנא
דנשרא עלאה ואיהי שכינתא ועלה אתמר כנשר יעיר קנו על
גוזליו ירחף דאינון שוני הלכות ומשניות.

וכל דבור ודבור דנפיק מפומי דההוא תני"א דאפיק בין לשמא דידוד
בין באורייתא בין בצלותא בין בברכה בין בכל פקודא ופקודא
מה כתיב ביה יפרוש כנפיו ההוא נשרא דהוא דבור דביה ידו"ד יקחהו
ישארו על אברתו מאי על אברתו על ההוא אבר דב"נ (ס"א דההוא נשרא)
דביה מצוה ידו"ד אתקרי אבר דשכינתא ובג"ד ישארו על אברתו
ישארו כגון ישא ידו"ד פניו אליך.

ומאי ושים בסלע קנך אמר דוד עליה יי' סלעי ומצודתי. אוף
הכי תנא דאיהו ביה הלכה תקיפא כסלע דלית פטיש יכיל